

॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

अश्मन्नूर्जं पर्वते शिश्रियाणां वाते पर्जन्ये वरुणस्य शुष्मे। अद्ध्य ओषधीभ्यो वनस्पतिभ्योऽधि सम्भृतां तां न इषमूर्जं धत्त मरुतः सःरराणाः। अश्मंस्ते क्षुद्रमुं ते शुगृच्छतु यं द्विष्मः। समुद्रस्य त्वाऽवाकयाऽग्ने परि व्ययामसि। पावको अस्मभ्यः शिवो भव। हिमस्य त्वा जरायुणाऽग्ने परि व्ययामसि। पावको अस्मभ्यः शिवो भव। उप (१)

ज्मन्नुप वेतसेऽवत्तरं नदीष्वा। अग्ने पित्तमपामसि। मण्डूकि ताभिरा गंहि सेमं नो यज्ञम्। पावकवर्णः शिवं कृधि। पावक आ चितयन्त्या कृपा। क्षामन्नुरुच उपसो न भानुना। तूर्वन्न यामन्नेतशस्य नू रण आ यो घृणे। न तत्प्राणो अजरः। अग्ने पावक रोचिषा मन्द्रया देव जिह्या। आ देवान् (२)

वक्षि यक्षि च। स नः पावक दीदिवोऽग्ने देवाः इहा वह। उप यज्ञः हविश्च नः। अपामिदं न्ययनः समुद्रस्य निवेशनम्। अन्यं ते अस्मत्तपन्तु हेतयः पावको अस्मभ्यः शिवो भव। नमस्ते हरसे शोचिषे नमस्ते अस्त्वर्चिषे। अन्यं ते अस्मत्तपन्तु हेतयः पावको अस्मभ्यः शिवो भव। नृपदे वड- (३)

प्सुपदे वड्नसदे वड्नरहिपदे वट्थ्सुर्विदे वट्। ये देवा देवानां यज्ञियां यज्ञियांनाः संवत्सरीणमुप भागमासते। अहुतादौ हविषो यज्ञे अस्मिन्स्वयं जुहुध्वं मधुनो घृतस्य। ये देवा देवेष्वधि देवत्वमायन् ये ब्रह्मणः पुरएतारो अस्य। येभ्यो नर्ते पर्वते धाम किं चन न ते दिवो न पृथिव्या अधि सुषुं प्राणदा (४)

अपानदा व्यानदाश्चक्षुर्दा वर्योदा वरिवोदाः। अन्यं ते अस्मत्तपन्तु हेतयः पावको अस्मभ्यः शिवो भव। अग्निस्तिग्मेन शोचिषा यःसद्विश्चं न्यत्रिणम्। अग्निर्नो वःसते रयिम्। सैनानीकेन सुविदत्रो अस्मे यष्टा देवाः आर्यजिष्ठः स्वस्ति। अदब्धो गोपा उत नः परस्पा अग्ने द्युमदुत रेवर्दिदीहि॥ (५)

उप देवान् वद्वाणदाश्चतुश्चत्वारिःशच॥

[१]

य इमा विश्वा भुवनानि जुह्वदृषिरुहोता निषसादा पिता नः। स आशिषा ब्रविणमिच्छमानः परमच्छदो वर् आ विवेश। विश्वकर्मा मनसा यद्विहाया धाता विधाता

परमोत सन्दृक्। तेषामिष्टानि समिषा मन्दन्ति यत्र सप्तर्षीन्पर एकमाहुः। यो नः पिता जनिता यो विधाता यो नः सतो अभ्या सञ्जजान। (६)

यो देवानां नामधा एक एव तस्मिन् भुवना यन्त्यन्या। त आयजन्त द्रविणं समस्मा ऋषयः पूर्वं जरितारो न भूना। असूर्ता सूर्ता रजसो विमाने ये भूतानि समकृण्वन्निमानि। न तं विदाथ य इदं जजानान्यद्युष्माकमन्तरं भवाति। नीहारेण प्रावृता जल्प्या चासुतुप उक्थशासंश्चरन्ति। परो दिवा पर एना (७)

पृथिव्या परो देवेभिरसुरैर्गुहा यत्। कः स्विद्वर्भं प्रथमं दध्र आपो यत्र देवाः समगच्छन्त विश्वे। तमिद्वर्भं प्रथमं दध्र आपो यत्र देवाः समगच्छन्त विश्वे। अजस्य नाभावध्येकमर्पितं यस्मिन्निदं विश्वं भुवनमधि श्रितम्। विश्वकर्मा ह्यजनिष्ट देव आदिद्वन्द्वो अभवद्वितीयः। तृतीयः पिता जनितापधीना- (८)

मुपां गर्भं व्यदधात्पुरुत्रा। चक्षुषः पिता मनसा हि धीरो घृतमेने अजनुन्नमाने। यदेदन्ता अददहन्त पूर्व आदिद्यावापृथिवी अप्रथेताम्। विश्वतश्चक्षुरुत विश्वतोमुखो विश्वतोहस्त उत विश्वतस्पात्। सं बाहुभ्यां नमति सम्पतत्रैर्द्यावापृथिवी जनयन्देव एकः। किः स्विदासीदधिष्ठानमारम्भणं कतमथ्स्वित्किमासीत्। यदी भूमिं जनयन्- (९)

विश्वकर्मा वि द्यामौर्णोन्महिना विश्वचक्षाः। किः स्विद्वनं क उ स वृक्ष आसीद्यतो द्यावापृथिवी निष्टतक्षुः। मनीषिणो मनसा पृच्छतेदु तद्यदध्यतिष्ठद्भुवनानि धारयन्। या ते धामानि परमाणि यावमा या मध्यमा विश्वकर्मन्नुतेमा। शिक्षा सखिभ्यो हविषि स्वधावः स्वयं यजस्व तनुवं जुषाणः। वाचस्पतिं विश्वकर्माणमृतये (१०)

मनोयुजं वाजं अद्या हुवेम। स नो नेदिष्टा हवनानि जोषते विश्वशम्भूरवसे साधुकर्मा। विश्वकर्मन् हविषां वावृधानः स्वयं यजस्व तनुवं जुषाणः। मुह्यन्त्वन्ये अभितः सपत्ना इहास्माकं मघवां सूरिरस्तु। विश्वकर्मन् हविषा वर्धनेन त्रातारमिन्द्रमकृणोरवध्यम्। तस्मै विशः समनमन्त पूर्वीरयमुग्रो विहव्यो यथाऽसत्। समुद्राय वयुनाय सिन्धूनां पतये नमः। नदीनां सर्वासां पित्रे जुहुता विश्वकर्मणे विश्वाहामर्त्यं हविः॥ (११)

उदैन्मुत्तरां नयाग्रे घृतेनाहुत। रायस्पोषेण स॥ सृज प्रजया च धनेन च। इन्द्रेण प्रतरां कृधि सजातानामसद्वशी। समेनं वर्चसा सृज देवेभ्यो भागधा अंसत्। यस्य कुर्मो हविर्गृहे तमग्रे वर्धया त्वम्। तस्मै देवा अधि ब्रवन्नयं च ब्रह्मणस्पतिः। उदु त्वा विश्वे देवा (१२)

अग्रे भरन्तु चित्तिभिः। स नो भव शिवतमः सुप्रतीको विभावसुः। पञ्च दिशो दैवीर्यज्ञमवन्तु देवीरपामतिं दुर्मतिं बाधमानाः। रायस्पोषे यज्ञपतिमाभजन्तीः। रायस्पोषे अधि यज्ञो अस्थात्समिद्धे अग्रावधिं मामहानः। उक्थपत्र ईड्यो गृभीतस्तप्तं घर्म परिगृह्यायजन्त। ऊर्जा यद्यज्ञमशमन्त देवा दैव्याय धर्त्रे जोष्ट्र। देवश्रीः श्रीमणाः शतपयाः (१३)

परिगृह्य देवा यज्ञमायन्। सूर्यरश्मिरुहरिकेशः पुरस्तात्सविता ज्योतिरुदया॥ अजस्रम्। तस्य पूषा प्रसवं याति देवः सम्पश्यन्विश्वा भुवनानि गोपाः। देवा देवेभ्यो अध्वर्यन्तो अस्थुर्वीत॥ शमित्रे शमिता यजध्वै। तुरीयो यज्ञो यत्र हव्यमेति ततः पावका आशिषो नो जुषन्ताम्। विमान एष दिवो मध्य आस्त आपप्रिवात्रोदसी अन्तरिक्षम्। स विश्वाचीरभि (१४)

चष्टे घृताचीरन्तरा पूर्वमपरं च केतुम्। उक्षा समुद्रो अरूणः सुपर्णः पूर्वस्य योनिं पितुरा विवेश। मध्ये दिवो निहितः पृश्निरश्मा वि चक्रमे रजसः पात्यन्तौ। इन्द्रं विश्वा अवीवृधन्समुद्रव्यचसं गिरः। रथीतम॥ रथीनां वाजानां सत्पतिं पतिम्। सुम्रहूर्यज्ञो देवा॥ आ च वक्षद्यक्षदग्निदेवो देवा॥ आ च वक्षत्। वाजस्य मा प्रसवेनोद्ग्राभेणोदग्रभीत्। अथा सपत्ना॥ इन्द्रो मे निग्राभेणाधरा॥ अकः। उद्ग्राभं च निग्राभं च ब्रह्म देवा अवीवृधन्। अथा सपत्नानिन्द्राग्नी मे विषूचीनान्व्यस्यताम्॥ (१५)

देवाः शतपया अभि वाजस्य पङ्क्तिं शतिश्वा॥

[३]

आशुः शिशानो वृषभो न युध्मो घनाघनः क्षोभणश्चरषणीनाम्। सङ्कन्दनोऽनिमिष एकवीरः शत॥ सेना अजयत्साकमिन्द्रः। सङ्कन्देनानिमिषेण जिष्णुना युत्कारेण दुश्श्ववनेन धृष्णुना। तदिन्द्रेण जयत तत्सहध्वं युधो नर इषुहस्तेन वृष्णा। स इषुहस्तेः स निषङ्गिभिर्वशी स॥ स्रष्टा स युध इन्द्रो गणेन। स॥ सृष्टजिह्वोमपा बाहुशर्ध्वध्वन्वा प्रतिहिताभिरस्ता। बृहस्पते परि दीया (१६)

रथेन रक्षोहामित्राः अपबाधमानः। प्रभञ्जन्त्यसेनाः प्रमृणो युधा जयन्तस्माकमेध्यविता
रथानाम्। गोत्रभिदं गोविदं वज्रबाहुं जयन्तमज्मं प्रमृणन्तमोजसा। इमं संजाता अनु
वीरयध्वमिन्द्रः सखायोऽनु सः रभध्वम्। बलविज्ञायः स्थविरः प्रवीरः सहस्वान् वाजी
सहमान उग्रः। अभिर्वीरो अभिसत्वा सहोजा जैत्रमिन्द्र रथमा तिष्ठ गोवित्। अभि गोत्राणि
सहसा गाहमानोऽदायो (१७)

वीरः शतमन्युरिन्द्रः। दुश्श्रवणः पृतनाषाडयुध्योऽस्माकं सेना अवतु प्र युत्सु। इन्द्र
आसां नेता बृहस्पतिर्दक्षिणा यज्ञः पुर एतु सोमः। देवसेनानामभिभञ्जतीनां जयन्तीनां
मरुतो यन्त्वग्रे। इन्द्रस्य वृष्णो वरुणस्य राज्ञ आदित्यानां मरुताः शर्ध उग्रम्। महामनसां
भुवनच्यवानां घोषो देवानां जयतामुदस्थात्। अस्माकमिन्द्रः समृतेषु ध्वजेष्वस्माकं या
इषवस्ता जयन्तु। (१८)

अस्माकं वीरा उत्तरे भवन्त्वस्मानु देवा अवता हवेषु। उद्धर्षय मघवन्नायुधान्युत्सवनां
मामकानां महासि। उद्धृत्रहन्वाजिनां वाजिनान्युद्रथानां जयतामेतु घोषः। उप प्रेत
जयता नरः स्थिरा वः सन्तु बाहवः। इन्द्रो वः शर्म यच्छत्वनाधृष्या यथासंथा अवसृष्टा
परा पत शरव्ये ब्रह्मसंशिता। गच्छामित्रान् (१९)

विंश मेषां कं चनोच्छिषः। मर्माणि ते वर्मभिश्छादयामि सोमस्त्वा राजामृतेनाभि
वस्ताम्। उरोर्वरीयो वरिवस्ते अस्तु जयन्तं त्वामनु मदन्तु देवाः। यत्र बाणाः सम्पतन्ति
कुमारा विशिखा इवा इन्द्रो नस्तत्र वृत्रहा विश्वाहा शर्म यच्छतु॥ (२०)

दीया दायो जयन्त्वमित्रान् चत्वारिंशच्च॥ [४]

प्राचीमनु प्रदिशं प्रेहि विद्वानग्नेरग्ने पुरो अग्निर्भवेह। विश्वा आशा दीद्यानो वि भाह्यूजं
नो धेहि द्विपदे चतुष्पदे। क्रमध्वमग्निना नाकमुख्यं हस्तेषु बिभ्रतः। दिवः पृष्ठं सुवर्गत्वा
मिश्रा देवेभिराद्धम्। पृथिव्या अहमुदन्तरिक्षमारुहमन्तरिक्षाद्विवमारुहम्। दिवो नाकस्य
पृष्ठाथसुवर्ज्योतिरगा- (२१)

महम्। सुवर्यन्तो नापेक्षन्त आ द्याः रोहन्ति रोदसी। यज्ञं ये विश्वतोधारं
सुविद्वांसो वितेनिरे। अग्ने प्रेहि प्रथमो दैवयतां चक्षुर्देवानामुत मर्त्यानाम्। इयंक्षमाणा
भृगुभिः सजोषाः सुवर्यन्तु यजमानाः स्वस्ति। नक्तोषासा समनसा विरूपे धापयैते

शिशुमेकः समीची। द्यावा क्षामा रुक्मो अन्तर्विभाति देवा अग्निं धारयन्द्रविणोदाः। अग्रे सहस्राक्ष (२२)

शतमूर्धञ्छृतं तै प्राणाः सहस्रमपानाः। त्वः साहस्रस्य राय ईशिषे तस्मै ते विधेम वाजाय स्वाहा। सुपर्णाऽसि गुरुत्मान्पृथिव्याः सीद पृष्ठे पृथिव्याः सीद भासान्तरिक्षमा पृण ज्योतिषा दिवमुत्तभान् तेजसा दिश उद्वह। आजुह्वानः सुप्रतीकः पुरस्तादग्रे स्वां योनिमा सीद साध्या। अस्मिन्सुधस्थे अध्युत्तरस्मिन्विश्वे देवा (२३)

यजमानश्च सीदत। प्रेद्धां अग्रे दीदिहि पुरो नोऽजस्रया सूर्या यविष्ठा। त्वाः शश्वन्त उपं यन्ति वाजाः। विधेम ते परमे जन्मन्नग्रे विधेम स्तोमैरवरै सुधस्थै। यस्माद्योनेरुदारिथा यजे तं प्र त्वे हवीःषि जुहुरे समिद्धे। ताः संवितुर्वरेण्यस्य चित्रामाहं वृणे सुमतिं विश्वजन्याम्। यामस्य कण्वो अदुहत्प्रपीनाः सहस्रधारां (२४)

पर्यसा महीं गाम्। सप्त तै अग्रे समिधः सप्त जिह्वाः सप्तरषयः सप्त धाम प्रियाणि। सप्त होत्राः सप्था त्वां यजन्ति सप्त योनीरा पृणस्वा घृतेन। ईदङ्वाऽन्यादङ्वाऽतादङ्वा प्रतिदङ्वा मितश्च सं मितश्च सभराः। शुक्रज्योतिश्च चित्रज्योतिश्च सत्यज्योतिश्च ज्योतिष्माश्च सत्यश्चर्तपाश्चात्यःहाः। (२५)

ऋतजिच्च सत्यजिच्च सेनजिच्च सुषेणश्चान्त्यमित्रश्च दूरेअमित्रश्च गुणः। ऋतश्च सत्यश्च ध्रुवश्च धरुणश्च धर्ता च विधर्ता च विधारयः। ईदक्षास एतादक्षास ऊ षु णः सदक्षासः प्रतिसदक्षास एतन। मितासश्च सं मितासश्च न ऊतये सभरसो मरुतो यज्ञे अस्मिन्निन्द्रं देवीर्विशो मरुतोऽनुवर्त्मानो यथेन्द्रं देवीर्विशो मरुतोऽनुवर्त्मान एवमिमं यजमानं देवीश्च विशो मानुषीश्चानुवर्त्मानो भवन्तु॥ (२६)

अगाः सहस्राक्ष देवाः सहस्रधारामत्यःहा अनुवर्त्मानः षोडश च॥ [५]

जिमूतस्येव भवति प्रतीकं यद्वर्मी याति समदामुपस्थै। अनाविद्धया तनुवां जय त्वः स त्वा वर्मणो महिमा पिपर्तु। धन्वंना गा धन्वंनाऽऽजिं जयेम धन्वंना तीव्राः समदो जयेम। धनुः शत्रौरपकामं कृणोति धन्वंना सर्वाः प्रदिशो जयेम। वक्ष्यन्तीवेदा गनीगन्ति कर्णं प्रियः सखायं परिषस्वजाना। योषैव शिङ्गे वितताधि धन्वञ् (२७)

ज्या इयः समने पारयन्ती। ते आचरन्ती समनेव योषां मातेवं पुत्रं बिभृतामुपस्थै।

अप॑ शत्र॑ न॒विध्यता॑ संवि॒दाने आर्त्ता॑ इ॒मे वि॑ष्फुरन्ती॑ अ॒मित्रान्। ब॒ह्वीनां॑ पि॒ता ब॒हुर॑स्य
पु॒त्रश्चि॑श्चा कृ॒णोति॑ सम॒नाव॑गत्य। इ॒षुधिः स॒ङ्काः पृ॑त॒नाश्च॑ सर्वाः पृ॒ष्ठे नि॑न॒द्धो ज॑यति प्रसूतः।
रथे॑ तिष्ठ॑न्नयति वा॒जिनः॑ पु॒रो यत्र॑यत्र का॒मय॑ते सुषा॒रथिः। अ॒भीशू॑नां म॒हिमानं॑ (२८)

प॒नाय॑त मनः प॒श्चादनु॑ यच्छन्ति र॒श्मयः॑। ती॒ब्रान्योषा॑न्कृ॒ण्वते वृष॑पाण॒योऽश्वा॑ रथे॒भिः
स॒ह वा॒जय॑न्तः। अ॒वक्रा॑मन्तः प्रप॑दैर॒मित्रा॑न्क्षि॒णन्ति॑ शत्रू॒रन॑प॒व्यय॑न्तः। रथ॑वा॒हन॑
ह॒विर॑स्य॒ नाम॑ यत्राऽऽयु॑धं नि॒हित॑मस्य॒ वर्म॑। तत्रा॑ रथ॒मुप॑ श॒ग्मं स॑देम वि॒श्वाहा॑ व॒यं
सु॑मन॒स्यमा॑नाः। स्वा॒दुष॑सदः पि॒तरौ वयो॑धाः कृ॒च्छ्रेऽश्रि॑तः श॒क्तीव॑न्तो ग॒भीराः। चि॒त्रसे॑ना
इ॒षुब॑ला अ॒मृधाः॑ स॒तोर्वी॑रा उ॒रवौ॑ ब्रा॒तसा॑हाः। ब्राह्म॑णासः (२९)

पि॒तरः॑ सोम्या॑सः शि॒वे नो॒ द्यावा॑पृथि॒वी अ॑नेहसा॑। पू॒षा नः॑ पातु दुरि॒ताद॑तावृ॒धो र॑क्षा
मा॒किर्नो॑ अ॒घश॑स ई॒शत। सु॒प॒र्णं व॑स्ते मृ॒गो अ॑स्या॒ दन्तो॑ गो॒भिः स॒न्नद्धा॑ पतति प्रसूता।
यत्रा॑ नरः॒ सं च॑ वि च॒ द्रव॑न्ति तत्रा॒स्मभ्य॑मिष॑वः शर्म॒ यः स॒न्। ऋ॒जीते॑ परि॒ वृद्धि॑ नोऽश्मा॑
भवतु॑ नस्त॒नूः। सोमो॑ अ॒र्धं ब्र॑वीतु नोऽदि॑तिः (३०)

शर्म॑ यच्छतु। आ ज॑ङ्घन्ति सान्वे॑षां ज॒घना॑ उप॑ जिघ्रते। अ॒श्वाज॑नि प्रचै॒तसो॑-
ऽश्वा॑न्त्स॒मत्सु॑ चोदय। अहि॑रिव भोगैः पर्य॑ति बा॒हुं ज्या॑यां हेति॑ परि॒बाध॑मानः। ह॒स्तघ्नो॑ वि॒श्वा
व॒युना॑नि वि॒द्वान्पुमा॑न्पुमा॑सं परि॒ पातु॑ वि॒श्वतः॑। वन॑स्पते॒ वी॒डय॑स्व। हि भू॒या अ॒स्मत्स॑खा
प्र॒तर॑णः सु॒वीरः॑। गो॒भिः स॒न्नद्धो॑ असि वी॒डय॑स्वास्था॒ता तै॑ जयतु जेत्वा॑नि। दि॒वः पृ॑थि॒व्याः
पर्यो॑- (३१)

ज॒ उ॒द्धृतं॑ वन॒स्पति॑भ्यः पर्या॒भृतं॑ सहः। अ॒पामो॑ज्मानं॒ परि॒ गोभि॑रावृ॒तमिन्द्र॑स्य॒ वज्रं॑
ह॒विषा॑ रथं॒ यज। इन्द्र॑स्य॒ वज्रो॑ म॒रुता॑मनी॒कं मि॒त्रस्य॑ गर्भो॒ वरु॑णस्य॒ नाभिः॑। से॒मां नो॑
ह॒व्यदा॑तिं जुषा॒णो दे॒वं रथ॑ प्रति॒ हव्या॑ गृ॒भाय। उप॑ श्वा॒सय॑ पृथि॒वीमु॑त द्यां पु॒रुत्रा॑ तै॒
मनु॑तां वि॒ष्टितं॑ जग॑त्। स दु॒न्दुभे॑ स॒जूरि॑न्द्रेण दे॒वैर्दू॑राद् (३२)

दवी॑यो अप॑ सेध॒ शत्रू॑न्। आ क्र॑न्दय॒ बल॑मो॒जो न॒ आ धा॑ नि ष्ठ॑निहि दुरि॒ता बा॑ध॒मानः।
अप॑ प्रोथ दु॒न्दुभे॑ दु॒च्छुना॑ इ॒त इन्द्र॑स्य मु॒ष्टिर॑सि वी॒डय॑स्व। आऽमू॑रज प्र॒त्याव॑र्तये॒माः
के॒तुम॑द्दु॒भिर्वा॑वदीति। सम॑श्व॒पर्णाश्च॑रन्ति नो॒ नरो॑ऽस्माक॑मिन्द्र र॒थिनो॑ जयन्तु॥ (३३)

यदक्रन्दः प्रथमं जायमान उद्यन्त्समुद्रादुत वा पुरीषात्। श्येनस्य पक्षा हरिणस्य बाहू उपस्तुत्यं महिं जातं तै अर्वन्न। यमेनं दत्तं त्रित एनमायुनगिन्द्र एणं प्रथमो अध्यतिष्ठत्। गन्धर्वो अस्य रशनामगृष्णात्सूरादध्वं वसवो निरतष्ट। असिं यमो अस्यादित्यो अर्वन्नसिं त्रितो गुह्येन व्रतेन। असिं सोमेन समया विपृक्तः (३४)

आहुस्ते त्रीणि दिवि बन्धनानि। त्रीणि त आहुर्दिवि बन्धनानि त्रीण्यप्सु त्रीण्यन्तः संमुद्रे। उतेवं मे वरुणश्छन्त्स्यर्वन् यत्रां त आहुः परमं जनित्रम्। इमा तै वाजिन्नवमार्जनानीमा शफानाः सन्तुर्निधानाः। अत्रां ते भद्रा रशना अपश्यमृतस्य या अभिरक्षन्ति गोपाः। आत्मानं ते मनसारादजानामवो दिवा (३५)

पतयन्तं पतङ्गम्। शिरो अपश्यं पृथिभिः सुगेभिररेणुभिर्जहमानं पतत्रि। अत्रां ते रूपमुत्तममपश्यं जिगीषमाणमिष आ पदे गोः। यदा ते मर्तो अनु भोगमानडादिद्वसिष्ठ ओषधीरजीगः। अनु त्वा रथो अनु मर्यो अर्वन्ननु गावोऽनु भगः कनीनाम्। अनु व्रातासस्तवं सख्यमीयुरनु देवा ममिरे वीर्यम् (३६)

ते। हरिण्यशृङ्गोऽयो अस्य पादा मनोजवा अवर् इन्द्र आसीत्। देवा इदस्य हविरद्यमायन् यो अर्वन्तं प्रथमो अध्यतिष्ठत्। ईर्मान्तासः सिलिकमध्यमासः सः शूरणासो दिव्यासो अत्याः। हसा इव श्रेणिशो यतन्ते यदाक्षिपुर्दिव्यमज्जमश्वः। तव शरीरं पतयिष्वर्वन्तवं चित्तं वात इव धर्जीमान्। तव शृङ्गाणि विष्टिता पुरुत्रारण्येषु जर्भुराणा चरन्ति। उप (३७)

प्रागाच्छसनं वाज्यर्वा देवद्रीचा मनसा दीध्यानः। अजः पुरो नीयते नाभिरस्यान् पश्चात्क्वयौ यन्ति रेभाः। उप प्रागात्परमं यत्सधस्थमर्वाः अच्छा पितर मातरं च। अद्या देवां जुष्टतमो हि गम्या अथा शास्ते दाशुषे वार्याणि॥ (३८)

विपृक्तो दिवा वीर्यमुपैकात्रचत्वारिंशच्च॥

[७]

मा नो मित्रो वरुणो अर्यमायुरिन्द्र ऋभुक्षा मरुतः परिं ख्यन्। यद्वाजिनो देवजातस्य सप्तैः प्रवक्ष्यामो विदथे वीर्याणि। यन्निर्णिजा रेक्णांसा प्रावृतस्य रातिं गृभीतां मुखतो नयन्ति। सुप्राङ्जो मेम्यद्विश्वरूप इन्द्रापूष्णोः प्रियमप्येति पार्थः। एष च्छागः पुरो अश्वेन वाजिनां पूष्णो भागो नीयते विश्वदेव्यः। अभिप्रियं यत्पुरोडाशमवता त्वष्टेत् (३९)

ए॒न॒५ सौ॒श्र॒व॒साय॑ जि॒न्वति॑ । यद्ध॒विष्य॑मृ॒तुशो॑ दै॒व्या॒नं त्रि॒मा॒नुषाः॑ पर्य॒श्वं न॑यन्ति । अत्रा॑
पू॒ष्णः प्र॑थ॒मो भा॒ग ए॑ति य॒ज्ञं दे॒वेभ्यः॑ प्र॒तिवे॑दयन्न॒जः । होता॑ध्व॒र्युरा॑व॒या अ॒ग्निमि॒न्धो ग्रा॑व॒ग्राभ॑
उ॒त श॑ऽस्ता सु॒विप्रः॑ । तेन॑ य॒ज्ञेन॑ स्वरं कृ॒तेन॑ स्वि॒ष्टेन॑ व॒क्षणा॑ आ पृ॒णध्व॑म् । यू॒पव॑त्स्का
उ॒त ये यू॑पवा॒हाश्च॑षालं॒ ये अ॑श्वयू॒पाय॑ तक्ष॑ति । ये चा॒र्वते॑ पच॑न॒५ स॒म्भर॑न्त्यु॒तो (४०)

तेषा॑म॒भिगू॑र्तिर्न॒ इ॒न्वतु॑ । उ॒प प्रा॒गा॑न्ध॒सुम॑न्मै॒ऽधायि॑ म॒न्म दे॒वाना॑मा॒शा उ॒प वी॑तपृ॒ष्ठः ।
अ॒न्वेन॑ वि॒प्रा ऋ॑षयो म॒दन्ति॑ दे॒वाना॑ पु॒ष्टे च॑कृ॒मा सु॒बन्धु॑म् । यद्वा॒जिनो॑ दा॒मं स॒न्दान॑म॒र्वतो॑
या शी॑र्ष॒ण्या र॑श॒ना र॒ज्जुर॑स्या । यद्वा॑ घा॒स्य प्र॑भृ॒तमा॒स्यै तृ॒ण॒५ सर्वा॑ ता ते अ॒पि दे॒वेष्व॑स्तु ।
यद॒श्वस्य॑ ऋ॒विषः॑ (४१)

म॒क्षिका॑श्च॒ यद्वा॑ स्वरौ स्व॒धितौ॑ रि॒प्तम॑स्ति । यद्ध॒स्तयोः॑ श॒मि॒तुर्य॑न्न॒खेषु॑ सर्वा॒ ता ते॒ अपि॑
दे॒वेष्व॑स्तु । यदू॒र्व॒ध्यमु॑दर॒स्याप॑वा॒ति य आ॒मस्य॑ ऋ॒विषो॑ ग॒न्धो अ॑स्ति । सु॒कृता॑ तच्छ॒मि॒तारः॑
कृ॒ण्वन्तु॑त मे॒धः॑ श्रु॒तपा॑कं पच॑न्तु । यत्ते॒ गात्रा॑द॒ग्निना॑ प॒च्यमा॑नाद॒भि शूलं॑ नि॒हत॑स्याव॒धाव॑ति ।
मा तद्ब॑ह्म्या॒मा श्रि॑ष॒न्मा तृ॑णेषु दे॒वेभ्य॑स्तदु॒शब्धो॑ रा॒तम॑स्तु ॥ (४२)

इदु॒तो ऋ॒विषः॑ श्रिष॒न्म च॑ ॥

[८]

ये वा॒जिन॑ परि॒पश्य॑न्ति प॒क्वं य ई॒माहुः॑ सु॒रभि॑र्नि॒रह॑रेति । ये चा॒र्वतो॑
मा॒५स॒मि॒क्षामु॑पा॒सत॑ उ॒तो तेषा॑म॒भिगू॑र्तिर्न॒ इ॒न्वतु॑ । यन्नी॒क्षणं॑ मा॒५स॒पच॑न्या उ॒खाया॑
या पा॒त्राणि॑ यू॒ष्ण आ॒सेच॑नानि । ऊ॒ष्म॒ण्यापि॑धानां चरू॒णाम॑ङ्काः सू॒नाः परि॑ भूष॒न्त्यश्व॑म् ।
नि॒क्रम॑णं नि॒षद॑नं वि॒वर्त॑नं यच्च॒ प॒ङ्क्ति॑श॒मर्वतः॑ । यच्च॒ प॒पौ यच्च॑ घा॒सिम् (४३)

ज॒घास॑ सर्वा॒ ता ते॒ अपि॑ दे॒वेष्व॑स्तु । मा त्वा॒ग्नि॒ध्वन॑यिद्ध॒मग॑न्धि॒र्मोखा॑ भ्राज॑न्त्य॒भि
वि॑क्त॒ ज॒ग्निः । इ॒ष्टं वी॑तम॒भिगू॑र्तं वष॑ट्कृतं तं दे॒वासः॑ प्र॒ति गृ॑भ्ण॒न्त्यश्व॑म् । यद॒श्वाय॑ वा॒सं
उ॒पस्तृ॑ण॒न्त्यधी॑वा॒सं या हि॑र॒ण्यान्य॑स्मै । स॒न्दान॑म॒र्वन्तं॑ प॒ङ्क्ति॑शं प्रि॒या दे॒वेष्व॑ वा॒मय॑न्ति । यत्ते॒
सा॒दे म॑ह॒सा शू॑कृ॒तस्य॑ पा॒र्णि॒या वा॒ कश॑या (४४)

वा॒ तुतो॑द । सु॒चेव॑ ता ह॒विषो॑ अ॒ध्वरे॑षु सर्वा॒ ता ते॒ ब्रह्म॑णा सू॒दयामि॑ । चतु॑स्त्रि॒५शद्वा॒जिनो॑
दे॒वब॑न्धो॒र्वङ्गी॑र॒श्वस्य॑ स्व॒धितिः॑ स॒मेति॑ । अ॒च्छि॒द्रा गा॒त्रा व॑युनां कृ॒णोत॑ परु॒ष्परु॑रनु॒घुष्या॑ वि
श॑स्त । ए॒कस्त्व॑ष्टुर॒श्वस्या॑ वि॒शस्ता॑ द्वा यु॒न्तारा॑ भव॒तस्तथ॑तुः । या ते॒ गात्रा॑णामृ॒तुथा॑ कृ॒णोमि॑
ताता॑ पि॒ण्डानां॑ प्र जु॒होम्य॑ग्नौ । मा त्वा॑ तप॒त् (४५)

प्रिय आत्मापियन्तं मा स्वर्धितेस्तनुव आ तिष्ठिपत्ते। मा तै गृध्रुरविशस्तातिहाय
छिद्रा गात्राण्यसिना मिथू कः। न वा उ वेतन्त्रियसे न रिष्यसि देवाः इदैषि पृथिभिः
सुगेभिः। हरी ते युञ्जा पृषती अभूतामुपास्थाद्वाजी धुरि रासभस्य। सुगव्यं नो वाजी
स्वर्धियं पुंसः पुत्राः उत विश्वापुषः रयिम्। अनागास्त्वं नो अदितिः कृणोतु क्षत्रं नो
अश्वो वनताः हविष्मान् (४६)

घांसि कशया तपद्रयि नवं च॥ [९]

अश्मन् य इमोर्देनमाशुः प्राची जीमूतस्य यदक्रन्दो मा नो मित्रो ये वाजिनं नवं॥९॥

अश्मन्मनोयुजं प्राचीमनु शर्म यच्छतु तेषामभिर्गूतिः षट्त्वारिंशत्॥४६॥

अश्मन् हविष्मान्॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां चतुर्थकाण्डे षष्ठः प्रश्नः समाप्तः॥४-६॥

